

पण्डितावतंसश्रीमत्शीलरत्नसूरिकृतः

चतुर्विंशतिजिनस्तुतिसंग्रहः ।

(चैत्यवन्दनचतुर्विंशतिका)

प्रकाशक

शंभुलाल जगन्नीभाई
गूर्जर ग्रंथरत्न कार्यालय
गांधीरस्तो, अमदावाद.

किंमत आठ आना

वि. स. २०१२]

वीर संवत् २४८१

[इ. स. १९५६]

मुद्रक : जयन्ति दलाल, वसंत प्रिन्टिंग प्रेस, घीकांटा रोड, अहमदाबाद.

श्रीमत्शीलरत्नसुरिकृतः स्तुतिसंग्रहः ।

१ ॥ अथ श्रीआदिनाथस्तुतिः ॥^१

चिदानन्दलीलारसास्वादलीनं, गुणैः सिद्धिभाजामनन्तरहीनम् । मुदा सर्वदा श्रीयुगादीशदेवं, स्तुवे भद्रदायिकमाम्भोजसेवम् ॥१॥
गृहस्थो बभाषे कलाशिल्पसारं, क्रमात् केवली यश्च धर्मप्रकारम् । स एव प्रभुः सर्वलोकोपकारी, न चान्यस्ततो ज्ञाननैर्मल्यधारी ॥२॥
महाशुद्धसिद्धान्तमध्ये प्रसिद्धं, प्रतीतं पुराणेषु शोभासमृद्धम् । गतं वेदवेदान्तशाल्वेऽवदातं, यदीयं चरित्रं न च कापि मातम् ॥३॥
अनन्तं पुनन्तं जनं भक्तिमन्तं, हरन्तं दुरन्तं प्रमादं स्फुरन्तम् । जिनं नाभिभूपालवंशावतंसं, श्रये तं शरण्यं शिवाम्भोजहंसम् ॥४॥
कलाकेलिसर्पप्रणाशे सुपर्णः, सुवर्णोपमानोल्लसद्देहवर्णः । वृषाङ्कः सुखाङ्कुरमेघः सुरम्यं, युगादीश्वरो मे प्रदत्तां सुसाम्यम् ॥५॥

२ ॥ अथ श्रीअजितनाथजिनस्तुतिः ॥^२

कुशलकाननपुष्टिवलाङ्गकं, भवदवानलशान्तिबलाहकम् । अजिततीर्थपतिं श्रितवत्सलं, भजत भव्यजना ! विगतच्छलम् ॥१॥
विमलकेवलबोधकलाधरं, भविकलोकचकोरकलाधरम् । करिवराङ्कितपादपयोरुहं, नम जिनं जितशत्रुतनूरुहम् ॥२॥

१. भुजङ्गप्रयातवृत्तम् २. हुतविलम्बितवृत्तम् ।

विजयिनी जननीं ननु गर्भगे, व्यजनि यत्र बुधैः सदिदं जगे । मृगपती सबलेऽन्तरमाश्रिते, गिरिगुहा किल कैः परिभूयते ? ॥३॥
 अपि गदायुधचक्रिणुरन्दरस्थिरपराक्रमभङ्गकरः स्मरः । सुकृतिभिः किल यस्य जगत्पतेर्द्वेति नमबलादपि जीयते ॥४॥
 सततमक्षयमोक्षपदं श्रितः, स्फुरदनन्तचतुष्टयशोभितः । अजिततीर्थकरो मम मङ्गलं, दिशतु शाश्वतसौख्यमलं फलम् ॥५॥

३ ॥ अथ श्रीसंभवजिनस्तुतिः ॥३॥

लोचनानन्दविस्तारि चन्द्राननं, मोहमातङ्गभेदाय पञ्चाननम् । विश्वत्रिलयातनित्योदितप्राभवं, संभवं शंभवं स्तोमि भक्त्या भवम् ॥१॥
 येन गर्भस्थितेनापि भूमण्डले, सस्यवृद्ध्या सुभिक्षं विधायाखिले । कैवलित्वे पुनर्बोधिबीजार्पणाधारि^१, वात्सल्यधीः सर्वसाधारणा ॥२॥
 शोपितो येन संसारघोरार्णवश्चूर्णितश्च प्रमादाचलः स ध्रुवः । मोहसेनापि सा दुर्जया निर्जिना, शक्तिमानं गुरुणां हि को वेदिता ? ॥३॥
 देवदेवं दयावल्लरीमण्डपं, दुष्कृतानोकहच्छेदकानेकपम् । पापपङ्कापनोदाय चण्डातपं, संस्तुवे तं तृतीयं तु तीर्थार्थिपम् ॥४॥

श्रोजितारिक्षमापालसेनाङ्गजः, स्वर्णशैलद्युतिभ्राजिवाजिध्वजः ।

तीर्थनाथस्तृतीयोऽस्तु रत्नत्रयायको मे त्रिलोकीशत्रन्धोदयः ॥५॥

९ ॥ अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ॥९

गुणराजिमनोहरत्ननिधिं, वरशान्तरसोमिसुधाजलधिम् । परिणामहितोदितगुण्यविधिं, पणमामि जिनेन्द्रमहं सुविधिम् ॥१॥
मुदितामलसाधुलसच्चरितं, विदिताऽखिललोकमिहादुरितम् ।

सुखमिच्छसि चेच्चतुर ! त्वरितं, सुविधिं भज तत् सुखमाभरितम् ॥२॥

दधतं सततं सुमहानवमं, विगलन्मलजालमिहानवमम् । सदनं परमप्रथमं नवमं, जिनमञ्चत भव्यजना ! नवमम् ॥३॥
पुरुहूतपरम्परया महितं, शमधामहितं सुखधाम हितम् । विदलन्तमयं भविनामहितं, सुविधिं स्मर भव्यकलामहितम् ॥४॥
कमलोपमदक्षिणवामकरं, क्रमसेवनसोदरसन्मकरम् । अवदातयशोजितसोमकरं, सुविधिं श्रयतानवधामकरम् ॥५॥

१० ॥ अथ श्रीश्रीतिलनाथस्तुतिः ॥१०

अमृतमसप्ततृणातापनिर्वीहेतुं, हितमगदमदञ्चं रागरोगं विनेतुम् ।

कतकफलमशुद्धस्वान्तपानीयशुद्धयै, जिनपतिमहमीडे शीतलं पुण्यबुद्धयै ॥१॥

दृढरथतृपनन्दानन्दनं नेत्रलीलाभुजविकसनभातुं विभ्रतं योगिलीलाम् ।

भजत शुभजनाः श्रीवत्ससश्रीकपादं, जिनममुमकलङ्कं सर्वदा निर्विषादम् ॥२॥

८ ॥ अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ॥

चन्द्रोपलप्रवरचन्द्रमयूखचन्द्रगौराङ्गसंगतगुणाश्रममुक्तचन्द्र ! ।

चन्द्रप्रम ! त्रिशुवनाधिपते ! प्रसीद, सौभाग्यमुन्दरविभो ! कुशलावलीद ! ॥१॥

श्रीखण्डपाण्डुरमुदारतनुं भवन्तं, व्याख्यानसन्धानि सुवागमृतं किरन्तम् ।

दृष्ट्वा जनेऽजनि जिनेति ननु प्रतीतिर्गङ्गागिरेर्हिभवतः प्रसरीसरीति ॥२॥

विश्वेशशीतरचिरेखकलाकयोऽपि, पीयूषपात्रमपि ऋक्षगणाधिपोऽपि ।

त्वां सेवतेऽधिकसमृद्धिं कृते नु नित्यं, राजा न तृप्यति तवः कियतेति सत्यम् ? ॥३॥

उद्दामसेनमहसेनवसुंधरेशश्रीलक्ष्मणासुतविवेककरोपदेश ! ।

चन्द्राङ्क ! भव्यजनचन्द्रकिधूमयोने, सौम्यां दशं मयि निवेहि शुभश्रियोने ! ॥४॥

अष्टाङ्गयोगकुशलोष्टगुणोष्टसिद्धिदाताष्टकर्मबलनिर्दकनप्रसिद्धिः ।

अष्टासु मे श्रवणमातृषु वत्सलत्वमाप्तोष्टमो दिशतु विश्रुतसत्यसत्त्वः ॥५॥

६ ॥ अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ॥६

प्रभस्तपद्माकरवत् सुवृत्तः, श्रीसद्मपद्माङ्कपदोऽतिवित्तः । पद्मप्रभः पातु विशुर्विभावविभावरीयान् कृतकर्मलावः ॥१॥
सरोरुहं राजगणेन वन्द्यमानं यदंद्भिश्चयणेन सद्यः । पराभवं राजभवं निरास्थद, प्रमाणमेतन्महदाश्रयस्य ॥२॥
मूर्त्ता विमानस्यत्र विभातसन्ध्याः, सद्धर्मकर्मप्रकृतावबन्ध्याः । मूर्त्तिर्यदीयाऽत्रसरं विवेकादित्योदयार्थं ददते प्रवेका ॥३॥
धराधिराजो धर एव धन्यः सीमा सुसीमारमणो न चान्यः । कुले यदीये कमले मराललीलां लली यः सुषमाविशालः ॥४॥
प्रवालबालारुणपद्मरागरम्याङ्गकान्तिः परिमुक्तरागः । षडन्तरास्त्रियकारशक्ति, षष्ठो जिनो यच्छतु मे सुयुक्तिम् ॥५॥

७ ॥ अथ श्रीसुपार्श्वनाथस्तुतिः ॥७

श्रीप्रतिष्ठनरनाथतन्जं, सुप्रतिष्ठनरनिर्मितपूजम् । देवदेवप्रभिर्नौमि सुपार्श्वं, देवताऽधिपतिसेवितपार्श्वम् । ॥१॥
स्वस्वित्कारणमनोहरदृष्टिं, रत्नस्वित्काङ्कितपदं कृतमुष्टिम् । यं जनस्य भजतो ननु पृथ्वीमृदुमृद्धिरिह राजति पृथ्वी ॥२॥
दुःखदुर्गतिविरोधिविकारास्त्वावदेव भवितां स्युरपाराः । यस्य यावदतुलं त्वभिधानं, स्मर्यते न शुभसिद्धिविधानम् ॥३॥
दर्शनश्रुतलघुचरित्रारागताः शिवफला इतिनेत्राः । येन जटिपटुमित्रोच्चपताका, उच्छ्रिताः प्रकटपञ्चफणाङ्गाः ॥४॥
हारिवारिजरजःकणरङ्गपिञ्जरङ्गमुभगः शुभचङ्गः । श्रीसुपार्श्वमगवानघसंगच्छेद्रकोऽस्तु गुणगौरवतुङ्गः ॥५॥

४ ॥ अथ श्रीऋभिनन्दनजिनस्तुतिः ॥*

शुणीयमन्दारनिवासनन्दनं, मिथ्यात्वपापोपशमाय चन्दनम् । श्रीसंवरश्मारमणस्य नन्दनं, मुदा स्तुवे तीर्थकराभिनन्दनम् ॥१॥
यं संस्तुवानरय दयातरङ्गिणी, सहस्रचन्द्रांशुरयात् प्रगर्पिणी । क्षेत्रे नदीमातृकतागते हरेर्हृदि ययो भक्तिलतामनोहरे ॥२॥
भञ्जन् वनौका अपि यरय निश्चलं, पादाम्बुजं नित्यमहो महाफलम् । जिनेन्द्रवाच्यं हरिनामसंगतं, स्यान्निष्फलं नो गुरुसेवनं ततः॥३॥
पराभवन् योगबलेन संवरद्विषं सुविस्तारितराजसंवरः । ददातु देवो नवमं रसं वरस्वजन्मसंतर्पितराजसंवरः ॥४॥
ध्यानं चतुर्थं समवाप्य विश्रुतं, योऽर्थं चतुर्थं मज्जति स्म ग्राभ्वतम् । अरे चतुर्थं शुभितः शुभोदयश्चतुर्थतीर्थपशुरस्तु स श्रिये ॥५॥

५ ॥ अथ श्रीसुमतिनाथस्तुतिः ॥*

मङ्गलावलिनदीमहार्णवं, मङ्गलाप्रवरकुक्षिसंभवम् । मेघभूषणतिमुतं दयालतामेघमञ्चत जिनं जना रताः ॥१॥
मातुरुत्तमतमाभवन्मतिर्गर्भेऽपि ननु यत्र जायति । अत्र किं कुतुकमस्य संस्मृतेरप्यदोषधिपणा प्रजायते ॥२॥
अङ्गमुलीदलविराजिकोमलं, स्मेरमुत्तमगुणालिकोमलम् । यस्य शस्यपदपद्मयामलं, संश्रयन् न लभते नयामलम् ? ॥३॥
पञ्चबाणवलभञ्जनक्षमं, पञ्चभेदिविषयच्छिदागमम् । पञ्चसारसमितिप्रपञ्चकं, पञ्चमं नमत तीर्थनायकम् ॥४॥
कर्णिकारकुसुमासमप्रभः, क्रौञ्चलक्षितपदो हताशुभः । तीर्थनाथसुमतिर्गर्भेऽपि, यच्छतानमम तथा च निर्द्वितिम् ॥५॥

अनीतिवनवेष्टितोऽशुभविकल्पकूटोन्नतः, सदा कठिनतान्वितः सुकृतमार्गरोधोद्यतः ।

तदैव ननु भिद्यते विषममानशैलस्ततस्तवेद्य ! यदि शासनं कुलिशमाप्यते भाग्यतः ॥३॥

कुशुद्धिविषवलरीयनमनःकुडङ्गस्थितिः, प्रतारणमहाविषा सुचपलातिगुप्ता गतिः ।

विभो ! निकृतिपन्नगी ननु तदैव दूरं चरेद्, भवद्वचनगारुडं यदि हृदि प्रकामं स्फुरेत् ॥४॥

भूतविश्रुवनोदरप्रचुरपङ्कखोभार्णवः, प्रमाणपटोद्भवः सुकृतिलोकनेत्रोत्सवः ।

चतुर्दशजिनेश्वरः शिवफलं गुणस्थानकं, चतुर्दशप्रसौ विशुद्धिश्चतु मेघपुत्रोऽधिकम् ॥५॥

१५ ॥ अथ श्रीधर्मनाथस्तुतिः ॥१५

धर्मोद्यमारामलसदसन्तं, भव्याङ्गिनां चित्तगृहे वसन्तम् । श्रीधर्मनामानमधीशमीडे, लीनं शिवे सर्वनिवृत्तपीडे ॥१॥

चन्द्रप्रदीपपुपतीनुदीतान्, सर्वानतीत्योल्लसता प्रतीतान् । केनापि नित्यं स्वपरावभासिज्ञानप्रकाशेन विभो ! विभासि ॥२॥

आदर्शमध्ये मित एव तावद्धीनोऽधिको वा प्रतिभाति भावः । त्रैलोक्यपदार्थो निखिलस्तत्त्वमेव, भावानृतान् पश्यसि देवदेव ! ॥३॥

कर्माङ्कुरात्पन्तमिदे लवित्रं, शुद्धये महातीर्थजलं पवित्रम् । विचारयंस्ते विमलं चरित्रं, को नाम चित्ते न दधाति चित्रम् ? ॥४॥

श्रीभानुवंशाभुजचण्डभानुः, प्रभानुगामी कृतमेरुसानुः । धर्मो जिनः पातु निरस्तमारिः, श्रीसुव्रताङ्गुक्षिदरीमुगारिः ॥५॥

१३ ॥ अथ श्रीचिमलनाथस्तुतिः ॥१३

यशसा सकलेन्द्रमुण्डलं, जितवन्तं विकलङ्कमुज्ज्वलम् । मद्मेवयदाप्रहावधं, विमलं नीमि जिनं सुनिर्मलम् ॥१॥
भगवन् ! भववाससंकटं, विकटं नामविद्वन्नापि स्फुटम् । निविडैर्ननु कर्मबन्धनैः, स्थितवानस्मि सितो हहा धनैः ॥२॥
शुवनेषा ! वनेऽथवा जने, नगरे संवसथेऽथ पत्तने । भवरागविषोर्मिविह्वलः, क्षणमात्रं न सुखं लभे किल ॥३॥
विमलोऽसि जिनाभिधानतः, परिणामादपि तादृशो मतः । अधुनाऽपि तवाभिधा पुनर्विमलं देव ! करोतु मे मनः ॥४॥
गिरिमन्दरकान्तिसुन्दरः, प्रमदोदारनमत्पुनन्दरः । विशदं दिशतु त्रयोदशः, सुकृतोद्द्योतपदं जिनो यशः ॥५॥

१४ ॥ अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ॥१४

विवेककनकाचलोद्गतमरीचिकल्पद्रुमस्फुरच्छिवफलोत्थसत्सुखरसैकभोगोत्तमः ।
अनन्तजितनायकः सकलसंपदां दायकः, मधुर्विजयतां नमद्भक्तिसंहतेस्त्रायकः ॥१॥
कुबोधस्वरमास्तोपचितकोपदावानलप्रसर्पद्भुभाशयप्रवलधूममालाकुलः ।
भवन्मतसुधासरःशरण ! यामि यावन्मतं, कुकर्मपिशुनः स मां नयति तावदेवेश ! तम् ॥२॥

तृष्णालोलोलोमालाकारालं, मोहाम्भोधिप्रोच्छलत्पङ्कजालम् ।
 उचीर्णस्ति ते ये मतं तेऽधिबद्धाः, स्वाभिन् ! श्रीमन् ! यानपात्रं ह्यमूढाः ॥३॥
 दम्भो लोभो मोहमायापमादाः, कामक्रोधभ्रान्तिमिथ्याविवादाः ।
 देवासना नैव ते स्युर्वराकाः, सिंहस्येव स्फूर्जतः फेहपाकाः ॥४॥
 माद्यन्मायासर्वजाकामपाळ !, श्रेयान् श्रेयःकल्पदृष्टालवाळ ! ।
 नेतश्चेतश्चोक्षभावेन युक्तं, त्वत्सेवातो मेऽस्तु कालुष्यमुक्तम् ॥५॥

१२ ॥ अथ श्रीवासुपूज्यस्तुतिः ॥१२

वसुपूज्यराजकुलकीर्तिकरं, हरिपूज्यपादमतुलर्द्धिभरम् । मधुवासुपूज्यभगवन्तमहं, प्रणमामि भव्यजनदत्तमहम् ॥१॥
 भुवनावतंसमविनो कुशला, भगवन् ! सुखैकरसिकाः सकलाः । ननु तन्निमित्तमतुलर्चिहरं, न भवन्तमीश्वर ! भजन्ति परम् ॥२॥
 विषया विपाकविषभोगसमा, निखिलाः कषायरिपवो विषमाः । परिहृत्य तानिति कृती रयते, परिणामहारिणि तवेश ! मते ॥३॥
 भववासिनो सुखकला विरला, विपुत्राणि राज्यकमला तरला । भवतः पमोरभिजगामि नतः, स्थिरमेकमेव शिवसौख्यमतः ॥४॥
 तरुणांशुमालिसमकान्तिकरः, कलिताखिलत्रिभुवनो विमल । विशुवासुपूज्यकृष्णपूज्यपदद्वितयः प्रसीदतु स मे सुखदः ॥५॥

विषयविषयकीलाघोरसंसारदावे, कथमहह !!! दुरन्तकेशदायिस्वभावे ।
 दधति रतिमधन्या मोहमूढापदेनं, तदुपशमक्रमात् नो भजन्ते यदेनम् । ॥३॥
 कलुषशिरसि भेदे जाड्वलद्वज्जरूपं, निविडजडिमनाशे चण्डमानुस्वरूपम् ।
 कथमिह भजमानाः सत्यशब्दार्थदाक्ष्यं, यमभिदधति देवं साधवः शीतलाख्यम् ॥४॥
 अपि दशसु दिशासु स्पृष्टुबोधमकाशं, सदशविषयसुधाशुक्रशारिवत् पूरिताशम् ।
 दशविषयतिथिर्षोढ्यासदृश्यै त्रिकालं, दशमजिनवरेन्द्रं नौमि भावादनालम् ॥५॥

११ ॥ अथ श्रीश्रेयांसनाथस्तुतिः ॥११

श्रेयोल्हरीराजमानारविन्दम्, पादद्वन्द्वोपास्तिकृदेववृन्दम् ।
 साधुश्रेणीकौमुदीभृक्पक्षं, श्रीश्रेयांसं संश्रयेऽस्तारिपक्षम् ॥१॥
 निर्वाणश्रीकण्ठमाणिक्यहार !, क्लेशशब्दान्तच्छेदमूर्यावतार ! ।
 वाण्यातीतरफीतवृत्तपतीत !, जायेयाऽहं न त्वया पापभीतः ॥२॥

ततश्च्युत्वा रथूलेष्वहमिह निगोदेषु गतवानथ मत्येकदृक्षितिजलमरुद्वहिषु भवाः ।

मया संख्यातीता घनतरमपूर्यन्त विकलेष्वथो संख्याता मे जनिमरणकोटी च मिमिले ॥३॥

ततो लेभे पञ्चेन्द्रियचरिगर्तो दुःखनिचयान्, क्षुधादृष्णाधीतातपबयनबन्धादिविषयान् ।

अथ प्राप्ताः सप्तस्वपि नरकपृथ्वीषु यदहं, महाकष्टं वाचा जिनप ! ननु तद्वक्तुमसहम् ॥४॥

इति भ्रान्तत्वा भ्रान्तत्वा भुवनहित ! लक्षाः सुविततास्तनूभृद्योनीनां चतुरधिगताऽशीतिकलिताः ।

मया भाग्याभोगाद् विशुरथ भवानापि भावन् !, नमे ! नेवस्त्वन्मे भव भवहरोऽचिन्त्यबलवन् ! ॥५॥

२२ ॥ अथ श्रीनेमिनाथस्तुतिः ॥१२

ब्रह्माद्वैतप्रवरपदवीबोधने चण्डभासं, शोभासंपत्तिलकमखिलश्रीविलासैकवासम् ।

श्रीमन्नेमिं समरससुधावारपारावतारं, विन्धाधारं स्तवनविषयीकर्तुमिच्छाम्युदारम् ॥१॥

श्रेयःश्रेणीकुलयदुकुलोत्तंसवितावदात !, मेङ्गलच्छङ्खवाङ्कितनरपतिश्रीसमुद्राङ्गजात ! ।

श्रीशैवेय ! प्रवरकरुणावल्लिहृदयै वसन्त !, श्रीमन्नेमे ! जय जय विभो ! पादपूतोज्जयन्त ! ॥२॥

२० ॥ अथ श्रीसुनिसुव्रतस्वामिस्तुतिः ॥१०

विदितावदातयदुक्त्रं भूषणं, मुदितामनोहरमपास्तदूषणम् । मुनिसुव्रतं जिनपतिं नमाम्यहं, महनीयशासनमनीहमन्वहम् ॥१॥

प्रियथिलापुरीपतिस्तुम(मि)त्रसंभवं, शुभवासरोदयस्तुमित्रवैभवम् ।

भुवनैकमित्रमनिमित्तवत्सलं, मुनिमानमामि जिनपं सदाफलम् ॥२॥

भृशुकच्छनामनगरं तुरङ्गमप्रतिबोधहेतुमगमस्त्वमश्रमः । निशयाऽप्यतीत्य त्रिक षष्टियोजनीमिति तावकी तु करुणातिशायिनी ॥३॥
वरदत्तपालिकलितं मुनिर्मलं, निभृतं भृतं समरसेन केवलम् । भगवन् ! भवन्तमुचितं महासरःसदृशं श्रेयत कमठः सदा स्थिरः॥४॥
जलदूरपूर्णजलदोषमद्युते !, गुणवासविशतिशरासन्नोन्नते ! । मुनिसुव्रतेश ! मम सत्यपेक्षलं, कुरु चित्तमार्तिहरबोधिश्रितम् ॥५॥

२१ ॥ अथ श्रीनमिनाथस्तुतिः ॥११

महामो व्यामोहप्रसरतिमिरत्रासतरणिं, महामोहोदञ्चत्सलिलनिखयोत्तारतरणिम् ।

शुणश्रेणीगेहं गहनमव[वि]भ्रान्तिहरणं, शरण्यं सर्वज्ञ नमिमिह जगद्वन्द्यचरणम् ॥१॥

स्थितोऽनन्तं कालं तनुतरनिगोदेषु निवसन्नविश्रामं कुर्वन् जननमरणान्येव भगवन् ! ।

मियोभिन्नैर्गोत्रैर्विविधविविधैर्बालक इव, प्रसङ्गेन व्यर्थं विहतरतिरासादितशिव ! ॥२॥

१८॥ अथ श्रीअरनाथस्तुतिः ॥१८

मानवदानवदैवतवन्द्यं, तत्त्वकलाकुशलैरमिनन्द्यम् । श्रीअरनाथमनन्तमुदारं, भावमरेण भजामि मुदाऽस्म ॥१॥
 कोपविमुक्तममानममायं, नाथमलोभममोहमकायम् । देवमरागमनीहमकामं, नौमि विशुद्धगुणैरभिरामम् ॥२॥
 राजसुदर्शनवंशवतंसं, दर्शनदूरितदुरितमहिसम् । सिद्धिवधूरमणं रमणीयं, नाथममुं नमत स्मरणीयम् ॥३॥
 सप्तमचक्रधरं गुणभाजं, सप्तदशाग्रगतं जिनराजम् । अष्टमनोहरसिद्धिनिधानं, ध्यानगतं तनवानि विमानम् ॥४॥
 कोमलकाञ्चनकान्तिशरीरं, कर्ममहाबलभञ्जनधीरम् । श्रीअरनाथमुपास्य गभीरं, साधु लभेय भवोदधितीरम् ॥५॥

१९॥ अथ श्रीमल्लिनाथजिनस्तुतिः ॥१९

समुल्लसन्मल्लिमुमस्रजा समः, दधद् यशोरशिरोरनन्तविक्रमः । क्रमपणामप्रवणामरेश्वरस्तनोतु मल्लिः कुशलं जगद्गुरुः ॥१॥
 सखीन् नृपान् षड्निजपूर्वजन्मनः, षडन्तरङ्गारिवशोक्तात्मनः । भवानतानीत् शिवराज्यसंगतानहो ! गुरुणामविनाशिमित्रता ॥२॥
 तनोति वदयं भुवनं यया स्मरः, स्त्रियं तु तामेव निरुच्य विद्वरः । अपाहरत्वं जगदीशकामिनां(तां) ततो महीयश्चरितं महात्मनाम् ॥३॥
 जिनैः परैर्यां प्रयतैर्दिनैर्धनैरद्यानि भावारिचमूर्स्तपोधनैः । जिगाय चैकेन दिनेन तां भवानहोऽद्भुता ते गुरुसत्त्वता भुवा ! ॥४॥
 जिनेन्द्रमल्लिर्नृपकुम्भसंभवस्तमोऽब्धिशोषेऽपि च कुम्भसंभवः । विभर्तुं भद्राणि स कामकुम्भतः, श्रियाऽधिकः कुम्भसुलक्ष्मसोभितः ॥५॥

१६ ॥ अथ श्रीशान्तिनाथस्तुतिः ॥१६

जगज्जयीजीवनजागरूक !, प्रभावशान्ते ! गतलोभलूक ! । जय प्रभो ! मन्यनदन्दशूक !, सुवर्णसंक्रन्दनशस्यशूक ! ॥१॥

वसुन्धरावल्लभविभ्वसेनकुलपदीपक्षितमोहसेन ! । नमोऽस्तु ते श्रीअचिराद्भजात !, सुजातरूपह्युतिदेह ! तात ! ॥२॥

स्थितस्य गर्भेऽपि तव प्रभावः, स्वयं भुवि क्लेशहरः स्वभावः । समुल्लासाद्वृत्तिप्रथगस्य, गन्धो यथा जातिमणीवकस्य ॥३॥

त्वया यथाऽरक्षि कपोतपोतः, संपन्नकष्टाद् व्यसनाब्धिपोत ! । तथैव मां रक्ष विभो ! प्रपादनिषाद्वन्धविहितप्रसादः ॥४॥

भवानभूत् पञ्चमचक्रवर्ती, हरब्जनानां भुवि काममर्त्तीः । श्रुतस्त्वया षोडशतीर्थनाथस्तनुष्व शान्ते ! समतां ममाय ॥५॥

१७ ॥ अथ श्रीकुन्धुनाथस्तुतिः ॥१७

कल्याणकोटीकमलामहोत्पलं, कालनिकज्ञानलसत्कलाकलम् । आनम्य सम्यक्कमनीयभावतः, कुन्धुं कृतार्थी भविताहमादृतः ॥१॥
जीवप्रदेशाः समयापराणवः, प्रत्यर्थयन्तातिगपर्यवोद्भवाः । निःशेषमेतत् प्रतिभाति ते स्थिरं, ज्ञाने तदस्मात् परमस्ति किङ्करम् ॥२॥
उत्फुल्लनेत्राः सुरराजराजयः, मोह्यासिरोमाञ्चविहृदमूर्त्यः । त्वां पूजयेयुः सुरपादपल्लजां, पुञ्जेन दूरे भगवन् ! पराः प्रजाः ॥३॥
पापादपायो न परः परो भवेदेको ह्युपायस्तदुपासने भवे । यत् ते पदाम्भोजविलोकनं हितं, तत् तात्त्विकैर्देव ! तदैव संश्रितम् ॥४॥
विन्दो रसस्येव सुवर्णसंचयः, स्यादेकवाक्यादपि ते महोदयः । तत् त्वां भजे कुन्धुविभो ! निरन्तरं संपूर्णमूलातिशयैर्मनोहरम् ॥५॥

भइति चारुचम्पककनककेतुककायकान्तिकलाज्जुषः, सीमन्धरस्य श्रीजिनस्य प्रणत सुकृतश्रीपुषः ।
यमकाष्टकं यः प्रातरश्रावः पापटीति स पापतः, शीघ्रं विमुक्तः श्रयति परमानन्दमुन्नतिशोभितः ॥१॥

२६ ॥ अथ वीतरागाऽष्टकम् ॥

तुभ्यं नमः समयधर्मानिवेदकाय ! तुभ्यं नमस्त्रिभुवनेश्वरशेखराय !
तुभ्यं नमः सुरनराभरसेविताय ! तुभ्यं नमो जिन ! जनार्चितपत्तकाय ! ॥१॥
तुभ्यं नमो विलसते हरिचन्दनाय ! तुभ्यं नमो वरकुलान्धरभास्कराय !
तुभ्यं नमः प्रणतदेवनराधिपाय ! तुभ्यं नमः प्रवररूपमनोहराय ! ॥२॥
तुभ्यं नमो हरिणनायकनायकाय ! तुभ्यं नमो यतिपतिमतिपालकाय !
तुभ्यं नमो विकचनीरजलोचनाय ! तुभ्यं नमः स्तनितनादविराजिताय ! ॥३॥
तुभ्यं नमः कुशलमार्गविधायकाय ! तुभ्यं नमो विकटरुष्टनिषेधकाय !
तुभ्यं नमो दुरितरोगचिकित्सकाय ! तुभ्यं नमस्त्रिजगतो हृदि भूषणाय ! ॥४॥
तुभ्यं नमो दलितमोहतमोभराय ! तुभ्यं नमः कनकसन्निभभूयनाय !
तुभ्यं नमोऽप्यखिलसद्गुणमन्दिराय ! तुभ्यं नमो मुखकलाधिकचन्द्रिकाय ! ॥५॥

पुण्यद्वयं भासमानः कनकगिरिशुभ्रस्यशोभासमानः, स्फूर्जत्काकम्व्यमानश्रुतिरतिशयतः कल्पवृक्षोपमानः ।
नित्यं निर्लोभमानः परमसुखकलासंपदा शोभमानः, स्वामी श्रीवर्द्धमानः पदिशतं कुशलं सद्गुणैर्वर्द्धमानः ॥५॥

॥ इति श्रीशीलरत्नक्षरिक्ताः सर्वजिनानां स्तुतयः संपूर्णाः ॥

२५ ॥ अथ श्रीशीलरत्नक्षरिक्तां श्रीसीमन्धरस्वामिनोऽष्टकम्* ॥

कल्याणलतासुवसन्तर्तु, सुरभासुरभासुरभावतम् । सीमन्धरजिनमतिमधुरगिरं, नम काममकाममकामहरम् ॥१॥
क्रियते स्तवतस्तव येन समा समतारसता रसतारसना । सफला तमवैमि महीबलयासमहं समहं समहं कल्या ॥२॥
शुलगर्वमसौ हरतात् तपनाञ्छविदेह विदेह विदेहजनः । जिनपं सुखयन् ननु मोहकिरा, सितया सितया सितया स्वगिरा ॥३॥
रसना हि परत्र कृते रमते, मम नाममनाममनागपि ते । इतरत्र पिको तु धूर्ति मणते, सुरसाळरसाञ्जसा लभते ॥४॥
त्वरते मम हृद् भजनाय भवत्पदयोस्त्वयोस्त्वयो[पि] न च । त्वमुपायमयीश ! तदासिकरं, वद भावदभावदभावहरम् ॥५॥
किं कर्म पुमांस्तव रुच्यरवरसदस्य सदस्य सदस्यति वै । घनवज्जलदस्य जलैः सुचिरं, समता समतासमतापमरम् ॥६॥
तव भक्तिरिदृषि तमांसि गतेर्दिपराजपराज ! पराजयते । अत एव बुधैर्भवतोऽत्र कृतां जपराय पराय परायणता ॥७॥
भवते हरति स्तवनाञ्जि ममा, भव मा भवमा भवमालिममा । शममुत्र भजेय भवचरणञ्जमरोहमरोहमरोहगुण ! ॥८॥

कामं कामदधारिवाहपटलोपज्ञमर्पण्यः पूरः श्रावयति स्म लेशमपि नो त्वां ध्यानं निर्भय ! ।
तत् किं कौतुकमत्र मोहजलधिलोकात्रयव्यापकः, सोऽपि क्षोभयति स्म नो जिनपते ! त्वां संसृतेस्सारक ! ॥४॥
जीरापल्लि-फलर्द्धि-काशि-मथुरा मोहेश्वर श्रीपुर-त्रमबावत्यणहिल्लपत्तनमुल्लवप्रख्याततीर्थेश्वर ! ।
चञ्चच्चित्रकमूलिकेव भगवन् ! पार्थ ! त्वदीयाभिधा, कुर्यान्मे गुणकोशमक्षयमसावाराध्यमाना त्रिधा ॥५॥

२४ ॥ अथ श्रीमहावीरदेवस्तुतिः ॥२४॥

अयोमूलानुक्कलागमशुचिवचसां जन्मभूः पावनानां, मिथ्यात्वपाणपोषपदकुमलनिरां छेदकर्ता घनानाम् ।
त्रैलोक्यत्राणलीलानलसगुणलसद्मसां प्राज्यहेतुर्नेता श्रीवर्द्धमानो मम नृतिविषयं भक्तिभाजः समेतु ॥१॥
गर्वाखर्वादिशृङ्गास्थिरदृढमनसां वादयोसादराणां, मौढानामिन्द्रभूतिपमुल्लवगणभृतां चातुरीमुन्दराणाम् ।
गूढं संदेहजालं सुविषममभिनयल्लीलया त्वं क्षणेन, छिन्दानो ध्वान्तरार्थिं लगयति किमु वा वत्सरं वासरेनः ? ॥२॥
ज्ञानं स्वार्थावभासि प्रमितिरभिमतता तत्प्रमेयाश्च भावा, नित्यं चोत्पत्तिनाशशुद्धगुणमहसव्यक्तिमत्तारम्भभावाः ।
नित्यानित्यं जगत् स्यात् सदसदथ पराकर्तृकं कर्म वश्यं, धर्मः सम्यग्दयात्मा गदितुमिति भवानेव जानात्यवश्यम् ॥३॥
तत्स्वालोकाय नेत्रं भवजलधितटाऽऽवप्तये यानपात्रं, चित्तोल्लासाय मित्रं कल्लवतर्हति]च्छेदनायोप्रदात्रम् ।
नानासतर्करत्नप्रकरगुहनिधिः शासनं ते विराय, चातर्जीयात्रिमितं सकलसुकृतिनां पुण्यपुण्योदयाय ॥४॥

आगत्यापि भस्मुरसदनं बन्धुवर्गानुरोधाद्, दृष्ट्वा बद्धानशरणपशून्नेव कारुण्यबोधात् ।

तानामोच्य न्यवृत्त उदितात् त्वं स्ववीवाहकृत्यादेवं देव ! मयवति दया तावकीनैव सत्या ॥३॥

त्वय्येकस्मिन्निजितवति ख्यातवीरावतारे, त्रैलोक्यस्याप्यविजय इवाभूज्जयः शंवरारेः ।

मत्तो हस्ती परवनचरांश्चासयन्नप्यरातेर्नश्यन् सिंहात् किमु बलवतां मुख्यतामत्र गते ॥४॥

सौभाग्यश्रीसुभगभगबन्धुज्यन्तादिशृङ्गपासमेङ्गदूत्रतनिरुपमज्ञाननिर्वाणरङ्ग ! ।

श्रीमन्नेमि (मे !) दुरितगहनच्छेदनोदारनेमे !, बुद्धि शुद्धां वितनु नितरां पावने दर्शने मे ? ॥५॥

२३ ॥ अथ श्रीपार्श्वनाथस्तुतिः ॥२३

विद्वन्नातविवर्तकर्त्तनजगद्विख्यातवीरवतः, स्वस्तिश्रेणिसमृद्धिपूरणविधौ कल्पद्रुमो विश्रुतः ।

पुण्यप्रौढिपद्मभावपटुताप्रत्यक्षपूषा प्रियः, श्रीपार्श्वः परमोदयं जिनपतिः पुष्पात् शान्मयश्रियम् ॥१॥

श्रीवामारमणाश्वसेनटुपतिश्रेष्ठान्वयश्रीकर !, मेङ्गत्पावनकायकान्तिविजितप्रत्यग्रधाराधर ! ।

पुण्यप्राप्यपद्मसादपरमश्रीमूलतासाधनश्लाघ्यश्रीधरणेन्द्रवन्द्यचरण ! त्रायस्व मां पाप्मनः ॥२॥

स्वावासात् सहसा समेत्य च भवान् कारुण्यतस्तान्तिक्कादुद्वेगे त्रिपमाज्ज्वलन्तमुरगं दीनं यथा पावकात् ।

तां कारुण्यदृशं विधाय भगवन् ! माप्रप्यनन्याश्रयं, विश्वव्यापिकषायभीषणदवादाकर्ष देव ! स्वयम् ॥३॥

तुभ्यं नमोऽतिशयराजिविभूषिताय ! तुभ्यं नमः कुमतितापसुभञ्जनाय ! ।
 तुभ्यं नमो सुखषयोधिवह्नित्रकाय ! तुभ्यं नमो विगतकैतवमत्सराय ! ॥६॥
 तुभ्यं नमो विदितभव्यजनाशयाय ! तुभ्यं नमो निखिलसंशयवारकाय !
 तुभ्यं नमः प्रथितकीर्त्तियशोन्विताय ! तुभ्यं नमो जितहृषीकमुनीश्वराय ॥७॥
 तुभ्यं नमः प्रमितपुद्गलनिर्मिताय ! तुभ्यं नमः सकलवाङ्मयपारगाय ! ।
 तुभ्यं नमो भविकचातकनीरदाय ! तुभ्यं नमश्चरणवैभवदायकाय ! ॥८॥

२७ ॥ पुरुषादानी पार्श्वदेवनाममाला ॥

पास जिनराज सुणि आज शंखेश्वरा, परमपरमेश्वरा विश्व व्याप्यो ।
 मीढ भांगी जरा जादवानी जई, थिर थई “शंखपुरी” ताम थाप्यो ॥१॥ पास० ॥
 सारि करि सार मनोहारि महाराज तुं, मान मुझ वीनती मन्न माची ।
 अवर देवा तणी आस कुण कामनी, स्वामीनी सेवना एक साची ॥२॥ पास० ॥
 तूंही अरिहन्त भगवन्त भवतारणो, वारणो विषम भय दुःखवाटे ।
 तूंही सुखकारणो सारणो काज सहु, तूंही मनोहारणो साच माटे ॥३॥ पास० ॥

अंतरीक अमीक्षरा पासपंचासरा भोयरापास भाभा भटेवा । विजयचिन्तामणि सोमचिन्तामणि स्वामी सिमातणी करो सेवा ॥४॥
 फलवृद्धिपास मनमोहना मगसिया तारसछा नमुं नांहि तोटा । सकवलेचाप्रभु आसगुल अर्जिया वंभणा पास मोटा ॥५॥
 गैबी गोडी प्रभुनीलकंठा नमुं हलधरा सांमला पास प्यारा । सुरसरा कंकणा पास दादा वली सूरजमंडण नमुं तरणतारा ॥६॥
 जगतवल्लभ कलिकुंड चिन्तामणि लोढणासेरिसा स्वामि नभिये । नाकोडन्हावला कलियुगा रावणा पोसीनापास नमि दुःखदमिये ॥७॥
 स्वामी मानिक नमुं नाथ सारोडिया-नकोडा जोरवाडी जगेशा । कापली दौलती प्रसमिया भुंजपुरा गाढरीया प्रभु गुणगिरेखा ॥८॥
 हमीरपुर पास प्रणमुं वली नवलखा भीडभंजन प्रभु भीड भागे । दुःखभंजन प्रभु डोकरीया नमुं पास जीरावला जगत जागे ॥९॥

उज्जंती उज्जेणिये सहसफणा साहेवा, “महिमदावाद” कोको कडेरा ।

नारिंगा चंचू चछा चवलेसरा, तवली फलविहार नागेंद्रनेरा ॥१०॥

पासकल्याण गंगाणिया प्रणमिये पल्लविहार नागेंद्रनाथा । कुर्कट ईश्वरा पासछत्राअहि कमठदेवे नम्या नक्रसाथा ॥११॥
 तिमिरगोगो प्रभु दूधिया वल्लभा शंखल घृतकल्लोल बूढा । ढोंगडमल्ला प्रभुपास झोटिंगनी जास महिमा नहीं जगतगूढा ॥१२॥
 चोरवाडी जिनराज उद्दामणि पास अज्झावरा नेव नगा । कापडेरा वजेवो प्रभु छेछली सुखसागरतणा करे संगी ॥१३॥
 विज्जुला करकंडु मंडलीका वली मुहुरिया श्रीफलोधी अनिंदा । औआकुलपाक कंसारिया डंबरा अनियला पास प्रणमु आनंदा ॥१४॥
 नव्वसारी नवपल्लवा पासजी श्रीमहादेव वरकाणवासी । परोकल टांकल नव्वखंडा नमुं भवततणी जाय जेहथी उदासी ॥१५॥

मनवंचित प्रभु पासजीने नमुं वली नमुं नाथ साचा नगीना । दुःखदोहग तजी साधुमारग भजी कर्मना केसरीथी नबीना ॥१६॥
अश्वत्पनन्द कुलचन्द्र प्रभु अलवराबीबडा पास कल्याणराया । होवे कल्याण जस नामथी जय हुवे जननी वामाने धन जेह जाया ॥१७॥
एकशत आठ प्रभु पासनाभै थुण्या सुखसंपत्ति लहो सर्ववार्ते । ऋद्धि यश संपदा सुख शरीरे सदा नाही मणा माहिरे कोई वाते ॥१८॥

साच जाणी स्तव्यो मन्न माहरे गम्यो, पास हृदये रम्यो परमप्रीते ।

समीहित सिद्धि नवनिद्धि पाम्यो सहु, मुझ थकी जगतमां को न जीते ॥१९॥

काज सहु सारजे शत्रु संहारजे, पासशेखेसरा मौज पाउं ।

नित्य परभाति उठी नमुं नाथजी !, तुझ विना अवर कुंण काज ध्याउं ? ॥२०॥

अठार एकासिये फालगुण मासिये, बीज कज्जलपखे छंद करियो ।

गौतम गुरुत्तणा विजय खुशालने, उत्तम संपदा सुख वरियो ॥२१॥

॥ इति चतुर्विंशतिजिनस्तुतिसंग्रहः ॥

